

Konklusion

En erhvervsdrivende, der retter sin reklamerings mod de medlemmer af almenheden, som er bosat i en bestemt medlemsstat, og skaber eller stiller en særlig leveringsordning og betalingsmetode til rådighed for dem, eller tillader en tredjemand at gøre dette, hvorved det er muligt for disse medlemmer af almenheden at modtage leveringer af eksemplarer af værker, der er ophavsretligt beskyttet i den samme medlemsstat, foretager en »spredning til almenheden« som omhandlet i artikel 4, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/29/EF af 22. maj 2001 om harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder i informationssamfundet, i den medlemsstat, hvor leveringen finder sted.

Artikel 34 TEUF og 36 TEUF skal fortolkes således, at de ikke er til hinder for, at en medlemsstat foretager retsforfølgning af medvirken til spredning af eksemplarer af ophavsretligt beskyttede værker uden tilladelse i henhold til nationale straffeforskrifter, såfremt eksemplarer af sådanne værker spredes til almenheden på denne medlemsstats område i forbindelse med salg, der er specifikt rettet mod almenheden i den nævnte stat, og som aftales på en anden medlemsstats område, hvor disse værker ikke er ophavsretligt beskyttede, eller hvor den beskyttelse, som de nyder, ikke kan håndhæves i praksis over for tredjemand.

(¹) EUT C 103 af 2.4.2011.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 21. juni 2012 — Leopold Sommer mod Landesgeschäftsstelle des Arbeitsmarktservice Wien (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Verwaltungsgerichtshof — Østrig)

(Sag C-15/11) (¹)

(Nye medlemsstaters tiltrædelse — Republikken Bulgarien — national lovgivning, hvorefter tildeling af arbejdstilladelse til bulgarske statsborgere er undergivet en betingelse om undersøgelse af situationen på arbejdsmarkedet — direktiv 2004/114/EF — betingelserne for tredjelandsstatsborgeres indrejse og ophold med henblik på studier, elevudveksling, ulønnet erhvervsuddannelse eller volontørtjeneste)

(2012/C 250/06)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Leopold Sommer

Sagsøgt: Landesgeschäftsstelle des Arbeitsmarktservice Wien

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Verwaltungsgerichtshof — fortolkning af Rådets direktiv 2004/114/EF af 13. december

2004 om betingelserne for tredjelandsstatsborgeres indrejse og ophold med henblik på studier, elevudveksling, ulønnet erhvervsuddannelse eller volontørtjeneste (EUT L 375, s. 12) og navnlig artikel 17, samt punkt 14 i bilag VI til liste omhandlet i artikel 20 i protokol om vilkårene og de nærmere bestemmelser for optagelse af Republikken Bulgarien og Rumænien i Den Europæiske Union (EUT 2005 L 157, s. 104) — en medlemsstats ordning, hvorefter der skal foretages en undersøgelse af arbejdsmarkedssituationen, inden der gives beskæftigelsestilladelse til bulgarske statsborgere — eventuel anvendelse af direktiv 2004/114/EF

Konklusion

1) Punkt 14 i del 1 i bilag VI til protokollen om vilkårene og de nærmere bestemmelser for optagelse af Republikken Bulgarien og Rumænien i Den Europæiske Union skal fortolkes således, at betingelserne for bulgarske studerendes adgang til arbejdsmarkedet på tidspunktet for de faktiske omstændigheder i hovedsagen ikke må være mere restriktive end de betingelser, der er fastsat i Rådets direktiv 2004/114/EF af 13. december 2004 om betingelserne for tredjelandsstatsborgeres indrejse og ophold med henblik på studier, elevudveksling, ulønnet erhvervsuddannelse eller volontørtjeneste.

2) En national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede behandler bulgarske statsborgere på en måde, der er mere restriktiv end den behandling, som tredjelandsstatsborgere er undergivet i medfør af direktiv 2004/114.

(¹) EUT C 113 af 9.4.2011.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 21. juni 2012 — Asociación Nacional de Grandes Empresas de Distribución (ANGED) mod Federación de Asociaciones Sindicales (FASGA), Federación de Trabajadores Independientes de Comercio (Fetico), Federación Estatal de Trabajadores de Comercio, Hostelería, Turismo y Juego de UGT og Federación de Comercio, Hostelería y Turismo de CC.OO. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Supremo — Spanien)

(Sag C-78/11) (¹)

(Direktiv 2003/88/EF — tilrettelæggelse af arbejdstiden — ret til årlig betalt ferie — sygeorlov — årlig ferie, der falder sammen med sygeorlov — ret til årlig betalt ferie på et andet tidspunkt)

(2012/C 250/07)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Tribunal Supremo

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Asociación Nacional de Grandes Empresas de Distribución (ANGED)

Sagsøgte: Federación de Asociaciones Sindicales (FASGA), Federación de Trabajadores Independientes de Comercio (Fetico), Federación Estatal de Trabajadores de Comercio, Hostelería, Turismo y Juego de UGT og Federación de Comercio, Hostelería y Turismo de CC.OO.

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Tribunal Supremo — fortolkning af artikel 7, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/88/EF af 4. november 2003 om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden (EUT L 299, s. 9) — midlertidig uarbejdsdygtighed opstået pludseligt under en ferieperiode — national lovgivning, der ikke tillader en afbrydelse af den årlige ferieperiode med efterfølgende afholdelse af den fulde eller resterende periode

Konklusion

Artikel 7, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/88/EF af 4. november 2003 om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden skal fortolkes således, at den er til hinder for nationale bestemmelser, som fastsætter, at en arbejdstager, hvis uarbejdsdygtighed er opstået under den årlige betalte ferieperiode, ikke har ret til efterfølgende at afholde nævnte årlige ferie, som falder sammen med uarbejdsdygtighedsperioden.

(¹) EUT C 152 af 21.5.2011.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 21. juni 2012 — Mahagében Kft mod Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága (sag C-80/11) og Péter Dávid mod Nemzeti Adó- és Vámhivatal Észak-alföldi Regionális Adó Főigazgatósága (sag C-142/11) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Baranya Megyei Bíróság, Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Bíróság — Ungarn)

(Forenede sager C-80/11 og C-142/11) (¹)

(Beskatning — moms — sjette direktiv — direktiv 2006/112/EF — ret til fradrag — betingelser for udøvelse — artikel 273 — nationale foranstaltninger til bekæmpelse af svig — nationale afgiftsmyndigheders praksis — nægtelse af ret til fradrag i tilfælde af retsstridig adfærd hos udstederen af fakturaen for de goder eller tjenesteydelser, i forhold til hvilke der anmodes om udøvelse af denne ret — bevisbyrde — den afgiftspligtige persons forpligtelse til at sikre sig og bevise, at udstederen af denne faktura har haft en retmæssig adfærd)

(2012/C 250/08)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Baranya Megyei Bíróság, Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Bíróság

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Mahagében Kft (sag C-80/11) og Péter Dávid (sag C-142/11)

Sagsøgte: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága (sag C-80/11) og Nemzeti Adó- és Vámhivatal Észak-alföldi Regionális Adó Főigazgatósága (sag C-142/11)

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Baranya Megyei Bíróság — fortolkning af Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 347, s. 1) — nationale afgiftsmyndigheders betingelser for at udøve retten til at fradrage indgående moms — den afgiftspligtiges forpligtelse til at bevise, at den transaktion, der er genstand for fakturaen, reelt har fundet sted, og at det selskab, der har udstedt fakturaen, har handlet forskriftsmæssigt

Konklusion

- 1) Artikel 167, artikel 168, litra a), artikel 178, litra a), artikel 220, nr. 1), og artikel 226 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem skal fortolkes således, at de er til hinder for en national praksis, hvorefter afgiftsmyndigheden nægter en afgiftspligtig person retten til i det beløb, der påhviler ham i skyldig merværdiafgift, at fradrage beløbet på den merværdiafgift, som skal betales eller er betalt for ydelser, der er blevet leveret til ham, med den begrundelse, at udstederen af fakturaen for disse ydelser eller en af fakturaudstederens leverandører har handlet ulovligt, uden at nævnte myndighed på grundlag af objektive forhold godtgør, at den pågældende afgiftspligtige person vidste eller burde have vidst, at den transaktion, der er blevet påberåbt til støtte for retten til fradrag, var led i svig begået af den nævnte fakturaudsteder eller en anden erhvervsdrivende i et tidligere led af forsyningskæden.
- 2) Artikel 167, artikel 168, litra a), artikel 178, litra a), og artikel 273 i direktiv 2006/112 skal fortolkes således, at de er til hinder for en national praksis, hvorefter afgiftsmyndigheden nægter retten til fradrag med den begrundelse, at den afgiftspligtige person ikke har sikret sig, at udstederen af fakturaen for de goder, i forhold til hvilke der anmodes om udøvelse af fradragsretten, var afgiftspligtig, rådede over de pågældende goder og kunne levere dem samt havde opfyldt sin pligt til at angive og indbetale merværdiafgiften, eller med den begrundelse, at den nævnte afgiftspligtige person foruden nævnte faktura ikke er i besiddelse af dokumenter, der kan godtgøre, at de nævnte omstændigheder er opfyldt, til trods for at de materielle og formelle betingelser, der for udøvelse af fradragsretten er fastsat i direktiv 2006/112, er opfyldt, og at den afgiftspligtige person ikke var i besiddelse af indicier, som begrundede en mistanke om, at der forelå uregelmæssigheder eller svig i nævnte udsteders sfære.

(¹) EUT C 179 af 18.6.2011.